

Проповед на Неделя четвърта след Петдесетница - на светите Отци от 6-те Вселенски събори.

Матей 5:14-19

Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои навръх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички къщи.

Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.

Не мислете, че съм дошъл да наруша закона или пророците: не да наруша съм дошъл, а да изпълня.

Защото, истина ви казвам: докле премине небето и земята, ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, Докато всичко не се сбъдне.

И тъй, който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно; а който изпълни и поучи, той велик ще се нарече в царството небесно.

Братя и сестри,

„Вие сте светлината на света“ – с тези думи Господ се обръща към своите непосредствени ученици – апостолите. Тези думи на Спасителя Христос са част от проповедта, произнесена на планината и изложена от евангелист Матей в 5-та, 6-та и 7-ма глава на неговото евангелие.

Апостолите са светлината на света. Те са избрани от Христос. Всички те – галилейските рибари, бившия бирник, а впоследствие и призвания апостол Павел – всички те са носители на светлината, носители на Христовата истина, свидетели на Христовия живот в плът, съзерцатели на Божествените тайни. Избрани съди да понесат благодатното учение пред царе, велможи и народи, та чак до края на вселената.

Светлината свети ярко. Тя не може да се укрие. Така както светилникът у дома е на високо, за да осветява всичко, така и апостолите са във висините на своето богоизбраничество, въпреки че са обикновени люде и, че не винаги разбират в дълбина Христовите думи. Ще дойде ден – след Възкресението Христово, когато Светият Дух ще слезе върху тях и ще ги изпълни със сила и божествен устрем да проповядват без страх и да отдадат живота си за Христа.

Но и ние, братя и сестри, след като се наричаме християни , трябва да излъчваме тази Христова светлина. Да се покажем кротки и смирени, както ни съветва Господ. Да следваме апостолската вяра, така както апостолите я получиха от Христа и я завещаха на своите приемници. Да бъдем милосърдни, защото милостивото сърце не ще роди лош плод. Добрите ни дела да се подхранват от истински, а не мними добродетели, за да сме духоносни съсъди.

И преди всичко – да не осъждаме, защото злият език е унищожил не едно добро дело. Да помним, че ако наистина сме Христови, трябва и в мисли, и в думи, и в дела да търсим отблясъка на Христовата светлина.

Да сме просветени във вярата, далеч от всяко плътско мъдруване, всяко суеверие, всеки езически нанос, които така се натрапват в нашето съвремие.

Да имаме винаги пред очи високото си призвание – да следваме Христос не само с думи, но и дела на чиста вяра.

Имаме пред очи примера на просиялите отци – днешната неделя честваме отците от шестте вселенски събора – боговдъхновени мъже, прославени светители, защитили Христовата вяра от еретически заблуди и гибелни лъжеучения. Тези отци са наш пример - те са блестящи лампади с Христова светлина, разпръскващи мрака на невежеството.

По техните молитви Господ да ни помилва и да ни направи достойни за Своите благодатни лъчи. Амин!

2019 г.